

แผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล
ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
(พ.ศ.2562 - 2565)

โครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล
เป็นเกษตรอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ 2561

เรียบเรียงโดย สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดราชบุรี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1	บทนำ
	- หลักการและเหตุผล 1
	- วัตถุประสงค์ 1
	- กรอบดำเนินงาน 2
	- บริบททั่วไปของตำบล 3
ส่วนที่ 2	นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์สภาพปัญหา
	2.1 หลักแนวคิด
	- กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560- พ.ศ.2579) 12
	- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) 13
	- แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) 16
	- นโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี 18
	- แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) 19
	2.2 บทวิเคราะห์
	- การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการด้านการเกษตร 23
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก SWOT Analysis 26
ส่วนที่ 3	ยุทธศาสตร์พัฒนาเกษตรกรรมตำบล (พ.ศ.2562-2565)
	- วิสัยทัศน์ 27
	- พันธกิจ 27
	- เป้าหมาย 27
	- ยุทธศาสตร์ 27
ส่วนที่ 4	แผนงานโครงการ
	29

ส่วนที่ 1 บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยส่วนใหญ่ยังเป็นเกษตรกรรายย่อยที่มีฐานะยากจนและประสบปัญหาอุปสรรคนานับประการ อาทิ ขาดแคลนน้ำเพื่อทำการเกษตร ไม่มีที่ดินทำกินหรือทำกินในที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ หรือมีที่ดินทำกินน้อย ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว ดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ ขาดพันธุ์ที่ดีมีคุณภาพ ขาดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมทางการเกษตรใหม่ ๆ รวมถึงเงินทุน เพื่อการเพิ่มศักยภาพการผลิต และแปรรูปผลผลิตเพิ่มมูลค่า มีผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อมกัน หรือใกล้เคียงกัน ทำให้ผลผลิตล้นตลาด เมื่อผนวกกับการขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังผลิตและขายผลผลิตในรูปวัตถุดิบ มีการแปรรูปน้อย จึงทำให้ถูกกดราคารับซื้อผลผลิต บางฤดูกาลยังประสบ ภัยธรรมชาติ ฝนแล้ง น้ำท่วม โรค แมลง ศัตรูพืชระบาด ผลผลิตเสียหาย ขาดรายได้ มีหนี้สินเพิ่มพูน

ทั้งนี้ การแก้ปัญหาดังกล่าวให้แก่เกษตรกร นอกจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย อาทิ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาของเกษตรกรอย่างยั่งยืน จะต้องส่งเสริมให้เกิดกระบวนการร่วมคิด วิเคราะห์ และแสวงหาแนวทางการพัฒนาแก้ปัญหาของเกษตรกรด้วยตัวของเกษตรกรเอง ซึ่งจะเป็นผู้ที่เข้าใจปัญหาความต้องการของตนเองได้ดีที่สุด

ในการนี้ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงได้ริเริ่มให้สภาเกษตรกรจังหวัดต่างๆ จัดให้มีเวทีสำหรับเกษตรกรที่จะได้ร่วมคิด วิเคราะห์ ปัญหาความต้องการของตนเอง พร้อมคิดหาแนวทางการพัฒนาแก้ปัญหาความต้องการดังกล่าว ซึ่งอาจประกอบด้วยปัญหาความเดือดร้อนด้านหนี้สิน ที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ ราคาปัจจัยการผลิต และผลิตผลการเกษตร สวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นต้น แล้วสรุปรวมจัดทำ เป็นแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล พร้อมกิจกรรม/โครงการที่จะดำเนินการเพื่อการพัฒนาแก้ปัญหาในพื้นที่ตำบลดังกล่าว และสนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการพัฒนาแก้ปัญหาของตนด้วยตัวของเกษตรกรเอง รวมทั้งประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การช่วยเหลือในการพัฒนาแก้ปัญหาดังกล่าวของเกษตรกร ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2559 เป็นต้นมา โดยในการแก้ปัญหาผลิตผลการเกษตรมีราคาตกต่ำและไม่มีเสถียรภาพ ได้มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาระดับของเกษตรกร จากเกษตรกรที่ทำการผลิตทางการเกษตร และขายผลผลิตในรูปวัตถุดิบที่ได้ราคาต่ำให้ดำเนินการแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า และจำหน่ายในราคาที่สูงขึ้น มีรายได้มากขึ้น ยกกระดับเป็น ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม ดำเนินการครอบคลุมเชื่อมโยงตั้งแต่การผลิต แปรรูป จนถึงการตลาด เพื่อผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกแก่เกษตรกร ซึ่งเป็นแนวทางที่เห็นควรดำเนินการต่อเนื่องในปีงบประมาณ 2561 จนถึงอย่างน้อยปี 2564 ซึ่งเป็นปีสิ้นสุดยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) ปี 2560-2564

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้มีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมในระดับตำบล เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหา ด้าน การเกษตรในพื้นที่ จากการร่วมคิด วิเคราะห์ และค้นหาแนวทางพัฒนาแก้ปัญหาความต้องการของ เกษตรกรด้วยตัวของเกษตรกรเอง

2.2 เพื่อยกระดับของเกษตรกร/องค์กรเกษตรกรรายสินค้าเกษตร จากการทำการผลิตและ ขายผลผลิต ในรูปวัตถุดิบราคาต่ำ เป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม ดำเนินการครอบคลุมเชื่อมโยง ตั้งแต่การผลิต แปรรูป จนถึงการตลาด

3. กรอบการดำเนินงาน

3.1 คัดเลือกตำบลในการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล

- ประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานสภาเกษตรกรระดับอำเภอ พิจารณาคัดเลือกตำบลที่มี ศักยภาพและสมัครใจพร้อมที่จะทำการปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงชุมชน สังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อำเภอละ 1 ตำบล แล้วให้รายงานผลให้ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดทราบ

3.2 การจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล

ขั้นที่ 1 การรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล และยกร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับ ตำบล

(1) รวบรวมข้อมูลการทำเกษตรและที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตำบล อาทิ ชนิด หรือ ประเภทของการทำการเกษตร จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรในแต่ละชนิดหรือประเภทของการทำ การเกษตร จำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืช จำนวนปศุสัตว์ที่เพาะเลี้ยงแต่ละชนิด ราคาปัจจัยการผลิต ต้นทุนการ ผลิต ราคาผลผลิต คุณสมบัติ/ลักษณะทางกายภาพของดินและน้ำ ขนาดการถือครองที่ดินทำการเกษตรของ เกษตรกร กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ แหล่งเงินทุน จำนวนกลุ่ม/องค์กรเกษตรกร โรงงานแปรรูป สถาน ประกอบการ และตลาดจำหน่ายผลิตผลและผลิตภัณฑ์การเกษตร เป็นต้น

(2) สสำรวจข้อมูลสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนเกษตรกร อาทิ รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน และปัญหาความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่

(3) วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมตาม ข้อ (1) และ (2) ข้างต้น และจัดทำ“ร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล” มีรายละเอียดประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และกิจกรรม/โครงการเพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาด้านการเกษตรของ เกษตรกรในพื้นที่ ซึ่งอาจประกอบด้วยการพัฒนาแก้ปัญหาความต้องการของเกษตรกรใน 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ (1) ปัญหาราคาสินค้าเกษตร (2) ปัญหาหนี้สิน (3) ปัญหาที่ดินทำกิน (4) ปัญหาแหล่งน้ำทำการเกษตร (5) ปัญหาเงินทุน และ (6) ความต้องการองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม สวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการ ไม่ได้รับความเป็นธรรมในด้านต่างๆ

โดยร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมดังกล่าว จะต้องมีความสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ภาค ตลอดจน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนพัฒนาจังหวัด/ภาค และ

แผนแม่บทต่างๆ โดยเฉพาะแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม พ.ศ. 2560 - 2564 และนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ ให้ “ผู้ปฏิบัติงานสภาเกษตรกรระดับตำบล” ซึ่งเป็นผู้แทนของเกษตรกรในพื้นที่เข้ามีส่วนร่วมในการ คิวิเคราะห์ เสนอแนะแนวทางการพัฒนาแก้ปัญหาด้านการเกษตรของเกษตรกรในพื้นที่ และยกร่าง แผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลตั้งแต่ในขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 2 การรับฟังความเห็นจากเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้อง และปรับปรุงจัดทำ แผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล

(1) จัดให้มีเวทีเพื่อการรับฟังข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจาก เกษตรกรในพื้นที่ และผู้เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน

(2) ปรับปรุงร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล ตามข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะดังกล่าว เพื่อให้มีความครอบคลุม สมบูรณ์ เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของ เกษตรกร และจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 3 การประสานการพัฒนาและแก้ปัญหาให้แก่เกษตรกร

(1) เสนอแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อ บูรณาการ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาตำบลของจังหวัด รวมทั้งจัดส่งสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(2) ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือใน การดำเนินการ หรือร่วมบูรณาการความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ตามแผนพัฒนาเกษตรกรรม ระดับตำบล เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาให้แก่เกษตรกร

(3) ประสานการดำเนินการ/ร่วมบูรณาการในการดำเนินการ และติดตามผล ความก้าวหน้า ในการดำเนินกิจกรรม/โครงการ ตามแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล เพื่อการพัฒนาและ แก้ปัญหาให้แก่เกษตรกร และรายงานสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. บริบททั่วไปของตำบล

4.1 ข้อมูลทางกายภาพ

4.1.1 ประวัติความเป็นมา

ตำบลป้าหวายเดิมเป็นส่วนหนึ่งของตำบลสวนผึ้ง สภาพพื้นที่แต่เดิมเป็นป่า รกชุก มีต้นหวายเป็นจำนวนมาก ประวัติความเป็นมาจากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุว่า บริเวณที่ตั้งบ้านกล้วย หมู่ที่ 2 ตำบลป้าหวาย บริเวณนี้เดิมนั้นคือ พื้นที่ตั้งค่ายของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเมื่อประมาณสอง ร้อยกว่าปี ครั้งนั้นสมเด็จพระเจ้าตากสินยกทัพมาตั้งค่ายพักแรม และได้ตั้งกองทหารดูแลพื้นที่เป็นประหนึ่ง ด่าน เพื่อมิให้เกิดการรุกรานจากข้าศึกและที่สุดพื้นที่ดังกล่าวจึงถูกตั้งชื่อว่า "บ้านด่าน" ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 ได้แยกออกมาเป็นตำบล ชื่อว่าตำบลป้าหวาย ตามสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ที่เป็นป่ามีต้นหวายเป็นจำนวนมาก และต่อมาได้จัดตั้งเป็นสภาตำบลป้าหวาย

ตำบลป่าหวาย เป็นตำบลหนึ่งในเขตของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสวนผึ้งประมาณ 11 กิโลเมตร อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดราชบุรีประมาณ 60 กิโลเมตร

4.1.2 ที่ตั้งแลอาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลจรเข้เผือก อ.ด่านมะขามเตี้ย จ.กาญจนบุรี

ตำบลด่านทับตะโก อ.จอมบึง จ.ราชบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลด่านทับตะโก และตำบลรางบัว อ.จอมบึง จ.ราชบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลสวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลท่าเคย อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

เนื้อที่ ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง มีเนื้อที่ประมาณ 288.925 ตาราง กิโลเมตร หรือประมาณ 180,178.125 ไร่

4.1.3 ลักษณะสภาพภูมิประเทศ

เป็นที่ราบสูง ดินเทือกเขาตะนาวศรี มีลำน้ำภาชีไหลผ่าน และยังมีลำห้วยเล็ก ๆ อีกหลายสาย แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร เนื่องจากเมื่อถึงฤดูแล้งน้ำจะแห้งและเหลือน้อย

4.1.4 ลักษณะสภาพภูมิอากาศ

จังหวัดราชบุรี ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย แต่เนื่องจากมีเทือกเขาตะนาวศรีกั้นอยู่ทำให้พื้นที่ที่ติดกับเทือกเขามีฝนตกน้อย โดยฝนตกมากที่สุดในเดือนกันยายน และมักทิ้งช่วงในเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม ทำให้สภาพอากาศของราชบุรีมี 3 ฤดู คือฤดูฝนมี 2 ช่วง ช่วงแรก เริ่มเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม ช่วงที่สอง เดือนกันยายนถึงกลางเดือนพฤศจิกายน ช่วงนี้ได้รับอิทธิพลจากร่องมรสุมที่เลื่อนลงมาจากทางภาคเหนือมาปะทะแนวเทือกเขาตะนาวศรีทำให้มีฝนตกชุกและตกหนักแถบอำเภอสวนผึ้งอำเภอบ้านคา อำเภอจอมบึง และอำเภอโพธาราม ทำให้เกิดอุทกภัยและน้ำป่าไหลหลากจากเทือกเขาเป็นประจำทุกปีจากข้อมูลปริมาณน้ำฝนของสถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดราชบุรี พบว่า ปริมาณฝนมากที่สุดต่อเดือน วัดได้ 441.5 มิลลิเมตร เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2548 ปริมาณฝนมากที่สุดต่อปี วัดได้ 1,513.1 มิลลิเมตร เมื่อปี พ.ศ. 2539 และปริมาณฝนน้อยที่สุดต่อปี วัดได้ 902.7 มิลลิเมตร เมื่อปี พ.ศ.2536ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ จากข้อมูลอุณหภูมิของสถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดราชบุรี อุณหภูมิต่ำที่สุดวัดได้ 9.8 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2542ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน จากข้อมูลอุณหภูมิของสถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดราชบุรี อุณหภูมิสูงที่สุดวัดได้ 41.5 องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559

ฤดูฝน ฝนตกประมาณเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ปริมาณฝนตกไม่มากเนื่องจากมีเทือกเขาตะนาวศรีกั้นอยู่

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม – มกราคม จะมีอากาศเย็น-ค่อนข้างหนาว

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน จะมีอากาศค่อนข้างร้อน

4.1.5 แหล่งน้ำ

4.1.5.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- แม่น้ำลำภาชี

- ลำห้วยพุเหม็น ไหลผ่านหมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 7

- ลำห้วยลาดปลาเค้า ไหลผ่านหมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 7
- ลำห้วยยายเล็ก ไหลผ่านหมู่ที่ 5
- ลำห้วยบง ไหลผ่านหมู่ที่ 9
- ลำห้วยน้อย ไหลผ่านหมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 6
- ลำห้วยทรายทอง
- ลำห้วยหนองผักตบ

4.1.5.2 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

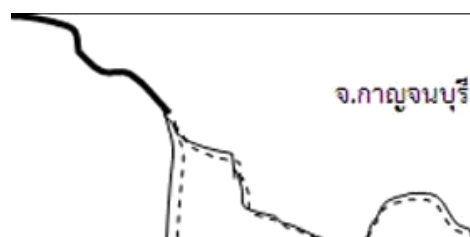
- บ่อน้ำตื้น 154 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน 20 แห่ง

4.1.6 ชุด/กลุ่มดินและความเหมาะสมของดิน

สภาพพื้นที่ของตำบลสวนผึ้ง เป็นลักษณะที่ราบเชิงเขา แลบทางด้านทิศตะวันตก และทิศเหนือ ดินมีลักษณะเป็นดินลูกรัง และมีดินร่วนปนทรายบ้างเล็กน้อยตามที่ราบลุ่มแหล่งน้ำธรรมชาติ มีแหล่งน้ำธรรมชาติ จากเทือกเขาตะนาวศรี โดยไหลผ่านหมู่ 8 บ้านตะโกกลาง และหมู่ 5 บ้านถ้ำหิน ลงมาสู่แม่น้ำลำภาชีในตอนล่างที่บริเวณหมู่ที่ 1, 2, 4 และ 6 ตามลำดับ สภาพดินทั่วไปเหมาะแก่การปลูกไม้ยืนต้น หรือไม้เศรษฐกิจ ในบริเวณเชิงเขา ส่วนที่ราบลุ่มตามแหล่งน้ำเหมาะที่จะปลูกไม้ผล, พืชไร่ และพืชผัก นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำ ซึ่งทางราชการมาทำการขุดไว้ เพื่อเก็บไว้บริโภค-อุปโภค เช่น อ่างเก็บน้ำห้วยสุด อ่างเก็บน้ำบ้านตะโกกลาง ซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง

ตารางแสดงรายละเอียดชุดดิน

ชุดที่	ชื่อชุดดิน	ลักษณะของดิน	ความอุดมสมบูรณ์	พืชที่เหมาะสม	pH
26	กำแพงแสน	ค่อนข้างราบเรียบลูกคลื่นลอนลาด	สูง	พืชไร่ ผัก สวนผลไม้	6.0-7.0
65	จันทึก	ลูกคลื่นลอนลาด ลาดชัน	ต่ำ	พืชไร่	5.5-7.0
69	ลาดหญ้าท่ายาง	ค่อนข้างราบเรียบ ลูกคลื่นลอนชัน	ต่ำ	พืชไร่	-
70	หมวกเหล็ก	ลูกคลื่นลอน	ต่ำ	พืชไร่	5.5-7.0
71	หมวกเหล็ก/สี	ลาดเล็กน้อยถึงเป็นเนินเขา	ต่ำ	พืชไร่	5.5-7.0
76	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	เนินเขาหรือภูเขา	ไม่แน่นอน	ไม่เหมาะสม	6.5-8.0

4.1.7 ระบบบริการพื้นฐาน (การคมนาคมขนส่ง)

มีถนนเส้นหลักคือหนองขาม – ด่านทับตะโกซึ่งผ่านหมู่ 5 หนองหม้อข้าว ไปถึงหนองสีนวล ซึ่งแยกเข้าหมู่ 3 บ้านทุ่งแหลมผ่านยังหน้าวัด ไปยังหมู่ 7 ห้วยลาดปลาเค้า แล้วผ่านหมู่ 4 ทุ่งศาลาออกไปยังนาขุนแสนตำบลสวนผึ้ง และอีกเส้นหนึ่ง แยกจากเส้นหนองขาม-ด่านทับตะโก ตรงหนองหม้อข้าว ไปยังหมู่ 2 บ้านกล้วย แล้วผ่านหมู่ 6 โป่งยอ ไปบรรจบถนนเส้นจอมบึง-ผาปก ซึ่งแยกเป็นถนนย่อยเชื่อมระหว่างหมู่บ้านได้ดังนี้

- ถนนเชื่อมหมู่บ้านสายหนองหม้อข้าว-โป่งยอ
- ถนนเชื่อมหมู่บ้านสายหนองหม้อข้าว-ซำป่าหวาย
- ถนนเชื่อมหมู่บ้านสายบ้านกล้วย-หนองต้นไทร

- ถนนเชื่อมหมู่บ้านสายทุ่งแหลม-ทุ่งศาลา
- ถนนเชื่อมหมู่บ้านสายทุ่งแหลม-หนองผักตบ
- ถนนเชื่อมหมู่บ้านสายทุ่งแหลม-ด้านทับตะโก

สำหรับการเดินทางติดต่อของประชาชนในเขตตำบลป่าหวายส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์ และรถยนต์เส้นทางคมนาคม

4.1.8 การไฟฟ้า

- จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าเข้าถึง 9 หมู่บ้าน
- จำนวนประชาชนที่ใช้ไฟฟ้าโดยประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ไม่ครบทุก

ครัวเรือน (รอขยายเขต)

4.2 ข้อมูลด้านสังคม

4.2.1 จำนวนประชากรและครัวเรือน

ประชากรทั้งสิ้น 5,995 คนมี 1,117 ครัวเรือน ความหนาแน่นเฉลี่ยคน/ตารางกิโลเมตร แยกเป็นชาย 3,059 คน หญิง 2,936 คน แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน		จำนวนประชากร		
		ครัวเรือนทั้งหมด	ครัวเรือนภาคเกษตร	ชาย	หญิง	รวม
1	ห้วยทรายทอง	303	149	651	592	1,243
2	บ้านกล้วย	149	78	332	326	658
3	ทุ่งแหลม	271	124	621	589	1,210
4	ทุ่งศาลา	278	71	360	348	708
5	หนองหม้อข้าว	212	74	352	340	692
6	โป่งยอ	143	62	230	220	450
7	ห้วยลาดปลาเค้า	125	50	203	200	403
8	หนองต้นไทร	81	67	186	177	363
9	หนองขาม	168	110	332	331	663
รวม		1,775	785	3,267	3,123	6,390

ที่มา : ข้อมูลการเกษตร ปี 2559 (สำนักงานเกษตรอำเภอสวนผึ้ง)

4.2.2 การปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าหวาย เต็มทั้งหมู่บ้าน 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2, 3, 4, 6, 7, 8

จำนวนหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลบ้านขี้ป่าหวาย และองค์การบริหารส่วนตำบลบางสวน 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 5, 9

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	ตำแหน่ง
1	ห้วยทรายทอง	นายวิเชียร ยิ้มพราย	กำนันตำบล
2	บ้านกล้วย	นายสมยศ ศรีทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
3	ทุ่งแหลม	นายสุรพงษ์ เฉลี่ยสมบูรณ์	ผู้ใหญ่บ้าน
4	ทุ่งศาลา	นายวันชัย ศรีดาวเรือง	ผู้ใหญ่บ้าน
5	หนองหม้อข้าว	นายบัณฑิต ดิบรรเจิด	ผู้ใหญ่บ้าน
6	โป่งยอ	นายสนธยา ลาเทศ	ผู้ใหญ่บ้าน
7	ห้วยลาดปลาเค้า	นายสมจิต พรหมฟ้า	ผู้ใหญ่บ้าน
8	หนองตันไทร	นายโสภณ ผาคำ	ผู้ใหญ่บ้าน
9	หนองขาม	นายอัคพล สุทัศน์วิบูลย์	ผู้ใหญ่บ้าน

4.2.3 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่

วัดห้วยทรายทอง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 (อยู่ในเขตเทศบาล)
วัดบ้านกล้วย	ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
วัดทุ่งแหลม	ตั้งอยู่หมู่ที่ 3
สำนักสงฆ์บ้านทุ่งศาลา	ตั้งอยู่หมู่ที่ 4
วัดหนองขาม	ตั้งอยู่หมู่ที่ 9
สำนักสงฆ์โป่งยอ	ตั้งอยู่หมู่ที่ 6

4.2.4 การศึกษา

- โรงเรียนอนุบาลสวนผึ้ง 1 แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 1
- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 5 แห่ง ได้แก่
 - โรงเรียนบ้านกล้วย ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
 - โรงเรียนธรรมศาสตร์ - จุฬาฯ 2 ตั้งอยู่หมู่ที่ 3
 - โรงเรียนบ้านทุ่งศาลา ตั้งอยู่หมู่ที่ 4
 - โรงเรียนบ้านหนองหม้อข้าว ตั้งอยู่หมู่ที่ 5
 - โรงเรียนบ้านหนองขาม ตั้งอยู่หมู่ที่ 9
- โรงเรียนมัธยมศึกษา (ขยายโอกาส) จำนวน 1 แห่ง ได้แก่
 - โรงเรียนธรรมศาสตร์-จุฬาฯ 2
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 9 แห่ง
- หอกระจายข่าว จำนวน 8 แห่ง

4.2.5 สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน 2 แห่ง ดังนี้

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านกล้วย ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพป่าหวาย ตั้งอยู่หมู่ที่ 3

อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

4.2.7 กลุ่ม/องค์กร (วิสาหกิจชุมชน)

- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	2	กลุ่ม
- กลุ่มยุวเกษตรกร	2	กลุ่ม
- กลุ่มส่งเสริม	1	กลุ่ม
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	5	กลุ่ม

4.3 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

4.3.1 การประกอบอาชีพและรายได้

ราษฎรในเขตตำบลป่าหวายมีอาชีพดังนี้

อาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา การปลูกอ้อยโรงงาน การปลูกมันสำปะหลัง การทำสวนผลไม้และผัก

อาชีพเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงโค และการเลี้ยงปลา แพะ และกระบือ

4.3.2 รายได้นอกภาคเกษตรกรรม

ประชาชนตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี นอกจากทำการเกษตรเป็นหลักแล้ว อาชีพที่เป็นเป็นอันดับสอง ประกอบด้วย

อาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ การจักรสานแข่ง การเย็บผ้าโหล

อาชีพค้าขาย ได้แก่ ค้าขายผัก ขายของชำ

อาชีพรับจ้าง ได้แก่ รับจ้างทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม และรับจ้างทั่วไป

4.3.3 แรงงานและการเคลื่อนย้ายแรงงาน

แรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงเป็นแรงงานในครัวเรือนโดยส่วนมากจะเป็นแรงงานด้านภาคการเกษตรที่มีอายุค่อนข้างสูง ส่วนแรงงานในวัยกลางจะนิยมทำงานในโรงงาน

4.3.4 แหล่งทุน

ได้จากแหล่งทุนนอกระบบเป็นส่วนใหญ่ เช่น หัวหน้าโคเวตา กองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินของภาครัฐ

4.3.5 ภาวะหนี้สิน

ภาวะหนี้สินของประชาชนในพื้นที่ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่จะเป็นธนาคารพาณิชย์ อาทิ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ธนาคารออมสิน และมีหนี้นอกระบบบ้าง ซึ่งการเป็นหนี้สินมักเกิดจากการต้องนำเงินมาลงทุนด้านการเกษตร อาทิ ค่ายา ค่าปุ๋ย ค่าแรงงาน ค่าไถ ค่าหว่าน ฯลฯ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

4.4 ข้อมูลด้านการเกษตรของตำบล

4.4.1 ครัวเรือนเกษตรกร

ครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด 785 ครัวเรือน

4.4.2 การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

พื้นที่ทำการเกษตร 22,766 ไร่แยกได้ดังนี้

- พื้นที่ปลูกไร่	13,702	ไร่
- พื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น	4,489	ไร่
- พื้นที่ปลูกสัตว์	1,563	ไร่
- พื้นที่ปลูกพืชผัก	1,447	ไร่
- พื้นที่ปลูกไม้ผล	710	ไร่
- พื้นที่ทำนาข้าว	686	ไร่
- พื้นที่ทำประมง	147	ไร่
- พื้นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	22	ไร่

ตารางแสดงพื้นที่ทำการเกษตรของตำบลป่าหวาย

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่ ถือครอง (ไร่)	จำนวนครัวเรือน		จำนวนประชากร		พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)														พื้นที่ ทำการเกษตร รวม (ไร่)	อื่นๆ (ไร่)		
			ทั้งหมด (ครัวเรือน)	เกษตร (ครัวเรือน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ทำนา		ทำไร่		พืชผัก		ไม้ผล		ไม้ยืนต้น		ไม้ดอกไม้ประดับ		ประมง				ปศุสัตว์	
							พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน	พื้นที่	ครัวเรือน			พื้นที่	ครัวเรือน
1	ห้วยทรายทอง	4,846	249	149	652	592	10	1	514	43	107	29	118	25	274	37	2	1	0	0	3	2	1,028	3,818
2	บ้านกล้วย	6,500	129	78	332	327	30	4	448	32	23	11	80	10	546	28	0	0	3	4	12	5	1,142	5,358
3	ทุ่งแหลม	33,501	144	124	522	499	150	13	1,167	26	466	25	135	40	452	25	0	0	2	3	5	3	2,377	31,124
4	ทุ่งศาลา	27,986	155	71	362	348	0	0	859	41	206	116	92	30	1230	40	6	3	0	0	8	4	2,401	25,585
5	หนองหม้อข้าว	9,736	90	74	352	341	7	1	1,345	66	42	12	94	39	392	31	3	2	0	0	0	0	1,883	7,853
6	โป่งยอ	6,125	68	62	163	153	0	0	560	30	16	6	18	5	157	14	5	1	4	1	0	0	760	5,365
7	ลาดปลาเค้า	24,751	61	50	163	172	10	1	350	18	56	19	39	18	515	28	3	3	0	0	0	0	973	23,778
8	หนองต้นไทร	4,875	81	67	188	177	0	0	434	25	255	146	58	16	29	3	3	3	0	0	0	0	779	4,096
9	หนองขาม	4,621	140	110	332	333	46	8	581	21	125	36	26	9	136	12	0	0	4	3	0	1	918	3,703
	รวม	122,941	1,117	785	3,066	2,942	253	28	6,258	302	1,296	400	660	192	3,731	218	22	13	13	11	28	15	12,261	110,680

ข้อมูล : สำนักงานเกษตรอำเภอสวนผึ้ง 2559

ส่วนที่ 2

นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์สภาพปัญหา

การเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

ในการจัดทำแผนจะต้องมีการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์และแผนในแต่ละระดับตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล โดยในการจัดทำแผนครั้งนี้ ยึดการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – พ.ศ. 2579) ซึ่งรัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ริเริ่มจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว 20 ปี เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ชัดเจนเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) อีกทั้งเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญของแผนฉบับต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2579)

ยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2579) วางเป้าหมายให้ไทยเป็นประเทศที่มีรายได้สูงระดับ 12,735 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี จึงต้องมุ่งเน้นยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรม ในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร ซึ่งมีแนวทางที่เกี่ยวกับภาคการเกษตร ดังนี้

1) พัฒนาภาคการผลิตและบริการด้วยการเสริมสร้างฐานการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง

2) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและกลุ่มประชาชน เกษตรกรในชุมชนให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งให้สามารถพึ่งพาตนเอง

3) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม มุ่งใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าให้สินค้าและบริการ และการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยเริ่มพัฒนาตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต วัยเรียนมีทักษะและความสามารถการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 วัยรุ่น/นักศึกษาให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพที่สอดคล้องตามความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิตสามารถอยู่และร่วมทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมและวัยทำงาน ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง มีการทำงานตามหลักการการทำงานที่มีคุณค่า เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ มีความรู้ความเข้าใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถจัดการการเงินของตนเองและครอบครัว วัยผู้สูงอายุให้อยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีความสุข มีรายได้พอเพียงในการดำรงชีวิต มีงานที่เหมาะสมตามศักยภาพของประสบการณ์ มีหลักประกันทางสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงปรับเปลี่ยนจากสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมเสมอภาคและเป็นธรรม เป็นสังคมที่คนอยู่กันได้อย่างมีความสุขอันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน โดยมีแนวทางการสร้างความมั่นคงปลอดภัยและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรม ทั้งในด้านการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส อาทิ การเข้าถึงปัจจัยการผลิต การปฏิรูปที่ดิน การถือครองที่ดินและการได้รับบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุข ที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง การสร้างหลักประกันทางรายได้ให้กับแรงงานนอกระบบที่รายได้น้อยการจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมายที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1) จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ดำเนินการปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าอย่างเข้มงวด เร่งรัดการปลูกไม้โดยเลียนแบบระบบธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ มีระบบการจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืนบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คนและชุมชนสามารถอยู่กับป่าได้ในระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อบริหารจัดการ

2) วางระบบการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ ให้มีแหล่งเก็บกักน้ำต้นทุนและแหล่งชะลอน้ำที่เพียงพอ เพื่อขีดความสามารถในการเก็บกักน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำและการผันน้ำโดยชุดร่องน้ำและแหล่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง ควบคู่กับการกำหนดพื้นที่รับน้ำของการพัฒนาคลังข้อมูลระบบพยากรณ์การปรับปรุงองค์กรและกฎหมาย รวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ยี่ดวิสัยทัศน์ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบวิสัยทัศน์ของประเทศ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ดังนี้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ทั้งนี้ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 10 ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนา

1) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ ได้แก่ สร้างโอกาสการมีที่ทำกินของตนเองและยกระดับรายได้ โดยรัฐเข้าไปสนับสนุนการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนในรูปแบบที่ครบวงจร ตั้งแต่การจัดสรรที่ดินอย่างมีเงื่อนไข เพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือให้แก่กลุ่มคนจนในภาคเกษตรที่ไร้ที่ดินทำกิน การพัฒนาทักษะความชำนาญ การจัดสรรเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพอย่างทั่วถึง การขยายโอกาสในการเข้าถึงข่าวสาร สารสนเทศและองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพและการสนับสนุนด้านการตลาด ตลอดจนส่งเสริมทักษะการบริหารเงิน เพื่อให้สามารถจัดการรายได้ เงินทุน และหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ

2) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ด้านการพัฒนาภาคการเกษตร ได้แก่

1.1) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น

1.2) สร้างและถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีนวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต และผลิตภัณฑ์เกษตรรูปแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และความหลากหลายของสินค้า รวมทั้งพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

1.3) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดยส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย และขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

1.4) เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อาหารอุตสาหกรรมเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกร และการรวมกลุ่มให้เป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และทำการประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด(Zoning) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ เพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

1.5) ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

1.6) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคการเกษตร และสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตรให้มีความแม่นยำสามารถนำมาใช้วางแผนด้านการเกษตร ผลิตเกษตรกรรุ่นใหม่ หรือดำเนินนโยบายบัณฑิตคืนถิ่นถิ่นการจัดทำหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้จากภาคปฏิบัติ เพื่อสร้างเกษตรกรที่มีความรู้ความสามารถในการยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาด และการบริหารจัดการ ตลอดจนปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) การรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างความสมดุลการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม โดยอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐ ปกป้องทรัพยากรทางทะเลและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดความมั่นคงสมดุล และยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน และระบบการกระจายน้ำให้ดีขึ้น ด้วยการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง และขนาดเล็ก ใช้ทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน และการจัดการฝายโดยชุมชน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและการจัดสรรน้ำต่อหน่วยในภาคการผลิตให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น โดยปรับเปลี่ยนชนิด วิธีการ หรือรูปแบบการปลูกพืชให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำที่เก็บกัก และศักยภาพของพื้นที่รวมทั้งความต้องการของตลาด

3) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต และลุ่มน้ำสำคัญอย่างครบวงจร โดยลดการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนการผลิตภาคการเกษตรไปสู่เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

5) พัฒนาระบบบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยทบทวนแก้ไขกฎหมาย โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนเพื่อคุ้มครองสิทธิชุมชนวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยบนพื้นที่ต้นน้ำหรือพื้นที่อนุรักษ์เพื่อให้คนอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม แนวทางการพัฒนา

1) เร่งส่งเสริมการลงทุน วิจัยและพัฒนา และผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม โดยเร่งรัดการถ่ายทอดผลงานวิจัยและพัฒนา และเทคโนโลยีสู่เกษตรกรรายย่อย วิชากิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) ด้านการบริหารจัดการ สนับสนุนให้มีการทำวิจัยที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

1.1) ภาคเหนือ พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศน์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

1.2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง โดยเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3) ภาคกลาง พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ โดยพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความทันสมัย เป็นสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคกลางเป็นฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐานโลกสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของประเทศ

1.4) ภาคใต้ พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตเต็มศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่า เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน รวมทั้งวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค

แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564)

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – พ.ศ.2564) โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

1) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการสร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำการเกษตรให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน กลุ่มเกษตรกร องค์กร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

2) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรวมด้วยการสร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคการเกษตร โดยสร้างต้นแบบเกษตรกรรุ่นใหม่ที่ประสบผลสำเร็จและประชาสัมพันธ์ให้คนรุ่นใหม่รับรู้ ปลุกฝังค่านิยมทำการเกษตร บรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นทางเลือกให้แก่เยาวชนตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไป สร้างระบบสวัสดิการให้แก่เกษตรกร ปรับโครงสร้างหนี้สินเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง และเป็นแผนระยะยาว

3) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรทฤษฎีใหม่ ด้วยการเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2559 – 2564 ให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มพื้นที่การผลิตเกษตรอินทรีย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี และพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้บริโภค

4) พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) ด้วยการส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การทำเกษตรอินทรีย์ การปรับปรุงดิน การผลิตพันธุ์ดี การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เคมีอย่างถูกต้องตามค่าวิเคราะห์ดิน การป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามหลักวิชาการ การวางแผนผลิต การบริหารจัดการสินค้าเกษตร การบริหารจัดการต้นทุน รวมถึงการให้ความรู้เน้นความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการตลาด

5) สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างต้นแบบการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานตลอดห่วงโซ่อุปทานที่ประสบความสำเร็จในแต่ละชนิดสินค้า สนับสนุนความร่วมมือระหว่างเกษตรกรรายใหญ่กับเกษตรกรรายย่อยให้เกิดการพัฒนาการผลิต และเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรม การเกษตรผ่านการส่งเสริมในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจ และถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างกัน รวมถึงอำนวยความสะดวกด้านการเกษตรเชิงพาณิชย์ การพัฒนาเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของกลุ่มเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็ง พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็งสามารถต่อยอดเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร รวมทั้งเชื่อมโยงและบูรณาการจากทุกภาคส่วนเพื่อแก้ไขปัญหาเกษตรกรอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด โดยพัฒนากระบวนการก่อนเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนการผลิตและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล พัฒนาการกระบวนการหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตร ลดการสูญเสียระหว่างเก็บเกี่ยว พัฒนาองค์ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร

2) ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร โดยถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานการเกษตร ส่งเสริมเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรทำการเกษตรแบบกลุ่มการผลิต (Cluster) เครือข่ายวิสาหกิจและเกษตรกรพันธะสัญญากับผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนและพัฒนาสถานที่ พื้นที่ หรือศูนย์กระจายสินค้าของสหกรณ์ให้เป็นแหล่งรวบรวม คัดแยกคุณภาพ และกระจายผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดผู้บริโภค ระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับพื้นที่ ชุมชน จังหวัด/ข้ามจังหวัดและประเทศ

3) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ด้วยการส่งเสริมการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเอกลักษณ์และมูลค่าสูงตามความต้องการของตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สร้างมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยแนวคิดสร้างสรรค์หรือเกษตรประณีต ตลอดโซ่อุปทาน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการผลิต

4) จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร โดยสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์เมล็ดพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพในอาเซียน ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางผลิตอาหารและส่งออกสินค้าเกษตร อาหารและผลิตภัณฑ์ที่ดีต่อสุขภาพ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการสินค้าเกษตร หรือตลาดสินค้าเกษตร เพื่อเป็นศูนย์กลางการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรตั้งแต่ระดับพื้นที่เชื่อมโยงกับระบบตลาดในระดับต่างๆ รวมทั้งสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการตลาดของสถาบันเกษตรกร

5) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ด้วยการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรหรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุน หรือดำเนินการในรูปแบบ PPP (Public Private Partnership) โดยการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวก

6) สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร ด้วยการสร้างระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

นวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตั้งแต่ระดับการผลิต การแปรรูป และการตลาดในเชิงบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ศาสตร์ด้านต่าง ๆ มาสนับสนุน เช่น กระบวนการ

เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มมูลค่า และการสร้างคุณค่าสินค้า รวมทั้งให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัย ด้านเศรษฐกิจการเกษตร เพื่อนำผลวิจัยมาแก้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำ สร้างนวัตกรรมให้ สอดคล้องกับความต้องการระดับท้องถิ่น และสนับสนุนการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน งานวิจัยเชิงปฏิบัติการร่วมกับเอกชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และสถาบันการศึกษาในพื้นที่

2) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตร และเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบด้วยการ สนับสนุนและการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด และความ ต้องการผลผลิตทางการเกษตรกระจายไปสู่เกษตรกรผู้ผลิตอย่างทั่วถึงและทันเหตุการณ์ บริหารช่องทางการ สื่อสารเพื่อให้เกษตรกรและผู้ให้บริการสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ต้องการเป็นปัจจุบันได้ง่าย และสะดวก รวดเร็ว อาทิ การจัดทำเป็น Application เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) สนับสนุนการถ่ายทอด ความรู้ การขายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ผ่านระบบอีคอมเมิร์ซ

3) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ด้วยการสร้างความ ร่วมมือกับหน่วยงานระดับจังหวัด ภูมิภาค และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อรวบรวมผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร โดยจัดหาสถานที่เหมาะสมเพื่อเผยแพร่และเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเกษตรกรและ ผู้ที่สนใจ นอกจากนี้สนับสนุนการพัฒนาเกษตรกร ปรากฏชาวบ้าน หรือชุมชนต้นแบบในการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาเองมาใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร ด้วยการปรับปรุง พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากร การเกษตรกร อาทิ ดิน น้ำ ทรัพยากรทางทะเล ส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและสัตว์ ทั้งในแหล่งอนุรักษ์ และแหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืนตลอดจนสนับสนุนการทำประมงอย่างยั่งยืน

2) ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งสู่การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ จัดระบบการจัดการของเสียจากฟาร์มเกษตร สนับสนุนการผลิตและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ส่งเสริมการถ่ายทอด เทคโนโลยีการทำเกษตรแบบยั่งยืนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการลดปริมาณการใช้ สารเคมีการเกษตรและส่งเสริมการเกษตรปลอดสารพิษ

3) บริหารทรัพยากรน้ำ ด้วยการเพิ่มปริมาณน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร โดยพัฒนาระบบ การจัดการน้ำตามสภาพของพื้นที่อย่างทั่วถึง และครอบคลุมพื้นที่การเกษตรเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ จัดการน้ำตลอดลุ่มน้ำ ทั้งแหล่งน้ำต้นทุน สร้างแก้มลิง ระบบส่งน้ำแบบท่อ การใช้น้ำชลประทาน ลดอัตราการ สูญเสียการใช้น้ำโดยมีส่วนร่วมของชุมชน เพิ่มและปรับปรุงแหล่งน้ำขนาดเล็กในไร่นา และแหล่งชุมชน

4) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร ด้วยการจัดพื้นที่เกษตรกรรมตามความ เหมาะสมของชนิดพืช ปศุสัตว์ ประมงให้สอดคล้องกับลักษณะดิน น้ำ อากาศ อุณหภูมิ ส่งเสริมการจัดรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม สนับสนุนที่ดินเพื่อการทำเกษตรแก่เกษตรกรที่ขาดแคลนที่ดินทำกิน กระจายการถือครอง ที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการเกษตรกรรมกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่าง

ทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนการออกกฎหมายคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อแก้ปัญหาและลดความสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกร

นโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร ดังนี้

นโยบายรัฐบาลข้อ 3 การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยมุ่งแก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ไม่ได้รุกป่า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้มิใช่เกษตรกร

นโยบายรัฐบาลข้อ 6 การเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งดูแลเกษตรกรให้มีรายได้เหมาะสมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนให้ลดลงโดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผล ส่วนภาวะภัยแล้งรัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด นอกจากนี้ดำเนินการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการ เช่น แบ่งเขตปลูกพืชผลแต่ละชนิด ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรแปรรูป ส่งเสริมการวิจัย แปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม (พ.ศ.2560-2546) รวมทั้งสิ้น 4 ยุทธศาสตร์ 11 กลยุทธ์ 37 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรบุคคล และความเข้มแข็งขององค์กรเกษตรกร ประกอบด้วย 2 ยุทธ 6 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการส่งเสริม และการสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และยูวเกษตรกรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา ๒ แนวทาง

1) การสร้างความเข้มแข็งบนพื้นฐานการพัฒนาของกลุ่ม/ องค์กรเกษตรกร/ สถาบันเกษตรกร ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเชื่อมโยงเครือข่าย

2) การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มยูวเกษตรกร โดยการสนับสนุนของภาคีภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุน การส่งเสริมการให้การศึกษา อบรม ถ่ายทอด ความรู้ เทคโนโลยีด้านการเกษตรและการจัดการแก่เกษตรกร และยูวเกษตรกร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

1) ให้เกษตรกรมีโอกาสเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร

2) การพัฒนาองค์กรความรู้เกษตรกร

3) สนับสนุนเยาวชนเข้าสู่ภาคเกษตรกร

4) การจัดการถ่ายทอดองค์ความรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและคุ้มครองทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ 15 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริม การพัฒนา การคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม และการแก้ไขปัญหาดิน และที่ดิน โดยส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร ให้มีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรของตน อย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

1) กำหนดนโยบายการปฏิรูปที่ดิน โดยเสนอร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับการปฏิรูปที่ดิน 5 ฉบับ ได้แก่ พ.ร.บ. ว่าด้วยสิทธิชุมชนในการจัดการที่ดินและทรัพยากร, พ.ร.บ. ธนาकारที่ดิน, พ.ร.บ. ภาษีที่อัตราก้าวหน้า, พ.ร.บ. กองทุนยุติธรรม รวมทั้งออกกฎหมายเฉพาะ การคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมขั้นดีของประเทศ ตลอดจนเสนอคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติเพื่อยกเลิก กฎ ระเบียบที่ซ้ำซ้อน

2) พ.ร.บ. สถาบันพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

3) ข้อเสนอยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกรรม**ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง**

1) พัฒนาแหล่งน้ำชลประทานเดิม และแหล่งน้ำธรรมชาติเดิมให้สามารถเพิ่มปริมาณกักเก็บน้ำ

2) เพิ่มแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

3) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำและส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วม

4) ส่งเสริมให้มีการจัดรูปที่ดินในเขตพื้นที่ชลประทาน

5) สนับสนุนสระน้ำในไร่นาเพื่อการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 3 การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการเกษตร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

1) สร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

2) พัฒนาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

3) วางระบบคุ้มครอง ป้องกัน บรรเทาปัญหาผลกระทบที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและภัย

ธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมคุ้มครองสิทธิเกษตรกร และการเพิ่มสภาพและบทบาทของ

เกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการทำกิน และการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการเกษตร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

1) ร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการเกษตรกร พ.ศ.

- 2) ให้เกษตรกรมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่ดิน
- 3) ร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริม คຸ້ມครอง และการพัฒนาระบบการเกษตรแบบพันธะสัญญาที่เป็นธรรม พ.ศ.

4) ให้มีการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรรายกจนตามแนวเกษตรกรรมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการรักษาเสถียรภาพด้านราคาสินค้าเกษตร ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ 11 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมด้านราคาผลผลิตทางเกษตรกรรม โดยคำนึงถึงการส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

- 1) การพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมเชื่อมโยงตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด
- 2) การประกันความเสี่ยงการผลิตและราคาการผลิต
- 3) การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเกษตรและเครือข่าย
- 4) การจัดตั้งบริษัทจัดการส่งออกสินค้าเกษตรรายผลิตผล/ ผลิตภัณฑ์ และศูนย์กระจาย

สินค้าเกษตรในตลาดประเทศเป้าหมาย

กลยุทธ์ที่ 2 การค้นคว้า วิจัย และพัฒนาภูมิปัญญาพันธุ์กรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น นวัตกรรม เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า วิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ทางเกษตรกรรม และเกษตรอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

- 1) ปกป้องคຸ້ມครองและรักษาภูมิปัญญา พันธุ์กรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น
- 2) พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยด้านการเกษตร
- 4) ระบบการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพ ระหว่างเครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับภาครัฐ และเอกชน

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

- 1) สร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม/ องค์กรเกษตรรายชนิดสินค้า
- 2) การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม/ องค์กรเกษตรกรในการใช้ข้อมูลร่วมวางแผนพัฒนา
- 3) การสร้างความเป็นองค์กรเอกภาพของกลุ่ม/ องค์กรเกษตร

พื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 แก้ไขปัญหาหนี้สินภาคการเกษตร และการสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการด้าน กองทุนการเกษตร ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ 5 แนวทางการพัฒนา ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 การเสนอแนวทางการเข้าถึงแหล่งทุน และการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกร

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง

1) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2) ปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ โดยรวบรวมองค์การที่มีวัตถุประสงค์แก้ไขปัญหานี้สิน เช่นเดียวกัน

3) เพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

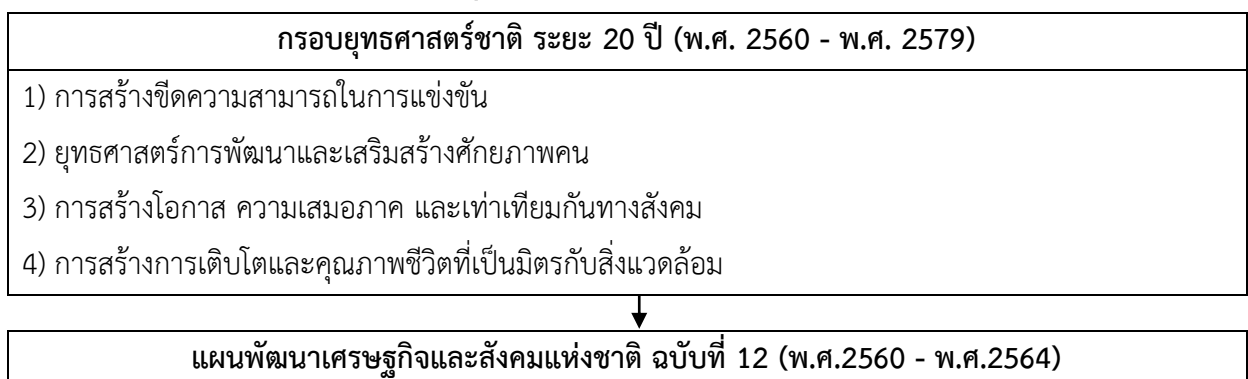
กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรที่มีอยู่ให้สามารถรองรับการช่วยเหลือเกษตรกรอย่างครบวงจร และลดการซ้ำซ้อน รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง

1) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนที่มีอยู่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงกองทุนและได้รับการช่วยเหลือที่ครอบคลุมความต้องการด้านต่าง ๆ มากขึ้น

2) การพัฒนาคุณภาพ แหล่งทุนขนาดย่อยต่าง ๆ ในชุมชน ยกกระดับเป็น “กองทุนพัฒนาเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกร”

ผังการเชื่อมโยงนโยบายและยุทธศาสตร์ของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ

ปัญหาและความต้องการด้านการเกษตรตำบล

ปัญหาราคาสินค้าเกษตร		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.ราคามันสำปะหลังตกต่ำ	<p>1.เกษตรกรขาดการวางแผนการเพาะปลูก และการบริหารจัดการพื้นที่ การเกษตร ทำให้ผลผลิตชนิดเดียวกันล้นตลาด และส่งผลทำให้ราคาถูกลง</p> <p>2.ประชาชนในพื้นที่ยังขาดทักษะการประกอบการและความรู้ด้านการตลาด</p> <p>3.เกษตรกรไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม</p>	<p>1.รัฐบาลจะต้องเข้มงวดการนำเข้ามันสำปะหลังจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยการจัดวางระเบียบให้นำเข้าได้เฉพาะด่านถาวร หรืออาจใช้วิธีกำหนดโควตาการนำเข้า</p> <p>2.ภาครัฐต้องเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการอุปสงค์และอุปทานมันสำปะหลังด้วยการใช้ตลาดนำการผลิต รวมทั้งแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การหาตลาดรองรับผลผลิตทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนการเสนอให้ดำเนินการในรูปจุดภาคีระดับพื้นที่ระหว่างพาณิชย์จังหวัด, เกษตรจังหวัด, เกษตรกร</p> <p>3.โครงการที่ช่วยเกษตรกรลดพื้นที่เพาะปลูก และสนับสนุนให้เพาะปลูกเป็นมันแปลงใหญ่ การช่วยเหลือระหว่างการเพาะปลูกโดยผลักดันให้ใช้ระบบน้ำหยด และการดูแลหนี้สินเดิมด้วยการพักชำระหนี้</p>
2.การขาดการรวมกลุ่ม	<p>1.เกษตรกรไม่ให้ความสนใจการรวมกลุ่ม</p> <p>2.เกษตรกรยังขาดความรู้การจัดตั้งกลุ่มที่ถูกต้อง</p>	<p>1.ส่งเสริม และสร้างกลุ่มองค์กรเกษตรกร เพื่อต่อราคาผลผลิต</p> <p>2.หน่วยงานภาครัฐต้องประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกษตรกรเห็นถึงประโยชน์ของการรวมกลุ่มให้มากยิ่งขึ้น</p> <p>3.เกษตรกรต้องรวมตัวลดต้นทุนการผลิต เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ควบคู่กับภาครัฐเพิ่มการใช้ในประเทศเพื่อลดพึ่งพิงการส่งออก</p>
3.ปัญหาเรื่องการตลาด	1.เกษตรกรไม่สามารถกำหนดหรือตัดสินใจเกี่ยวกับราคาผลผลิตที่ตนเองผลิตได้	1.เกษตรกรต้องหันมาสนใจและฟังข้อมูลข่าวสารการตลาดให้มากยิ่งขึ้น

--	--	--

ปัญหาราคาสินค้าเกษตร		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
(ต่อ)	<p>2.ผลผลิตด้านการเกษตรของประเทศไทยอิงกับราคาและคุณภาพของต่างประเทศมากเกินไป</p> <p>3.เกษตรกรขาดการวางแผนการเพาะปลูก และการบริหารจัดการพื้นที่การเกษตร ทำให้ผลผลิตชนิดเดียวกันล้นตลาด และส่งผลทำให้ราคาถูกลง</p>	<p>2.หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ต้องร่วมมือกันให้บริการเรื่องข้อมูลข่าวสารด้านการตลาดให้แก่เกษตรกรรายย่อยเพิ่มมากขึ้น</p> <p>3.เพิ่มองค์ความรู้เรื่องการบริหารจัดการภาคเกษตร</p> <p>4.ภาครัฐต้องมีมาตรการรักษาเสถียรภาพด้านการผลิตและการตลาดมันสำปะหลัง</p>

ปัญหาหนี้สิน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.ปัญหานี้สินของเกษตรกรที่เกิดจากการลงทุนภาคการเกษตร	<p>1.ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>2.ราคาจำหน่ายผลผลิตไม่มีเสถียรภาพ</p> <p>3.ปัญหาภัยธรรมชาติ</p>	<p>1.ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน</p> <p>2.ปรับเปลี่ยนชนิดพืช/ปศุสัตว์/ประมงให้เหมาะสมกับพื้นที่</p> <p>3.เพิ่มองค์ความรู้การผลิตสารอินทรีย์ชีวภาพเพื่อลดต้นทุนการเกษตร</p> <p>4.ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อร่วมกันลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรและเทคโนโลยีการเกษตร</p> <p>5.ปรับเปลี่ยนพื้นที่การเกษตรบางส่วนเป็นการปลูกพืชแบบผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน</p> <p>6.ใช้ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นกลไกหลักในการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับพื้นที่</p>

2.ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เกิดจากค่าใช้จ่ายนอกภาคการเกษตร	1.ค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น 2.ราคาปัจจัยการผลิตแปรผันตามสภาวะทางเศรษฐกิจ	1.นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีพและการประกอบอาชีพ 2.สร้างอาชีพเสริมในครัวเรือนและชุมชน 3.ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน

ปัญหาหนี้สิน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
(ต่อ)		4.เน้นการสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกรและการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน
3.เกษตรกรเป็นหนี้ในระบบและไม่มีศักยภาพชำระหนี้ได้	ขาดการวางแผนการเงินที่ดี	1.ดำเนินงานอย่างจริงจังเกี่ยวกับเจ้าหนี้นอกระบบที่ผิดกฎหมาย 2.ให้คำปรึกษาแก่เกษตรกรเกี่ยวกับหนี้ในระบบ ถึงการไกล่เกลี่ยประนอมหนี้ หรือร้องทุกข์ต่างๆ 3.ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อเพื่อการลงทุนภาคเกษตรกรรมให้เกษตรกรทราบอย่างทั่วถึง 4.สร้างวินัยทางการเงินให้เกษตรกร ผูกอบรมอาชีพ และการเพิ่มรายได้

ปัญหาที่ดินทำกิน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.พื้นที่เกษตรกรรมลดลง	1.ขาดแคลนเกษตรกรรุ่นใหม่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม 2.ปัญหาของอาชีพเกษตรกรรมที่มีมากมาย ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่น 3.เกษตรกรขายที่ดินทำกินให้กับนายทุน 4.พื้นที่เหมาะสมแก่การเกษตรถูกใช้เพื่อการก่อสร้างอาคารและดำเนินกิจการต่างๆ	1.การออกกฎหมายจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้าตามมูลค่าและขนาดการถือครองที่ดิน รวมไปถึงการมีกฎหมายกำหนดเพดานการถือครองที่ดินสูงสุดของเอกชนแต่ละราย เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างคุ้มค่า ไม่ปล่อยให้รกร้างเปล่า และยังเป็น การเพิ่มต้นทุนให้กับนายทุนที่สะสมที่ดินเพื่อเก็งกำไร มีผลให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินออกมา 2.ปรับปรุงพ.ร.บ.การเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ให้มีความเป็นธรรมต่อผู้เช่าและผู้ให้เช่า เพื่อเอื้อให้ผู้ถือครองที่ดินไม่ปล่อยให้ดินไว้รกร้าง 3.ส่งเสริมให้มีเกษตรกรรุ่นใหม่ที่จะมาประกอบอาชีพเกษตรกรรมต่อไป

ปัญหาที่ดินทำกิน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
2.เกษตรกรส่วนใหญ่เช่าที่ดินทำกินและส่วนใหญ่ไม่มีการทำสัญญาเช่าอย่างถูกกฎหมาย	1.เกษตรกรขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับพ.ร.บ.เช่าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม 2.ที่ดินเดิมของเกษตรกรตกเป็นของนายทุนหรือสถาบันการเงิน 3.ปัญหาการกระจายการถือครองที่ดิน และการไม่ทำประโยชน์ในที่ดิน	1.ให้องค์ความรู้ด้านกฎหมายการเช่าที่ดินให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง 2.ศึกษาอัตราการเช่าที่ดินของเกษตรกรในพื้นที่และชนิดสินค้าให้มีความเหมาะสม
3.ปัญหาสภาพดินเสื่อมโทรม	1.มีการใช้สารเคมีในการทำ การเกษตร เกษตรกรขาดความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี	1.ให้ความรู้ และส่งเสริมการปรับปรุงดินให้มีคุณภาพ

	<p>ในการผลิตสินค้าเกษตร ปลอดภัย</p> <p>2.ปลูกพืชชนิดเดิมเป็นระยะ เวลานานทำให้คุณภาพของ ดินลดลง</p>	
--	--	--

ปัญหาแหล่งน้ำทำการเกษตร		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.คูคลองไม่สามารถใช้ ประโยชน์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	<p>1.คูคลองตื้นเขิน มีตะกอน และวัชพืชในคลองระบาย น้ำมาก</p> <p>2.คลองไม่สามารถกักเก็บน้ำ ไว้ได้อย่างเพียงพอต่อการ ใช้ประโยชน์</p>	<p>1.ขุดลอกคูคลอง เพื่อเปิดทางให้น้ำไหลได้ สะดวกยิ่งขึ้น</p> <p>2.สร้างฝายขนาดเล็กเพื่อกักเก็บน้ำเพื่อ การเกษตรไว้ใช้อย่างเพียงพอ</p>
2.แหล่งน้ำยังไม่ครอบคลุม ทุกพื้นที่การเกษตร	<p>1.ตำบลป่าหวายส่วนใหญ่พื้นที่อยู่นอกเขตชลประทาน</p> <p>2.ระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่</p>	ขุดลอกสระกักเก็บน้ำให้เกษตรกรใช้ สำหรับการเกษตร

ปัญหาเงินทุน		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.เกษตรกรใช้เงินจากหนีนอก ระบบเป็นแหล่ง เงินทุนในการประกอบ อาชีพ	1.เกษตรกรไม่มีความรู้เกี่ยวกับ แหล่งเงินทุนอย่างเพียงพอ	<p>1.หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสินเชื่อเพื่อการลงทุนภาคเกษตรกรรมให้เกษตรกรทราบอย่างทั่วถึง</p> <p>2.ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประนอมหนี้ และปัญหาหนี้นอกระบบ</p>

2.เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีอยู่ได้	1.ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน 2.ปัญหาหนี้เสีย	1.สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรเพื่อโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน 2.เกษตรกรต้องรู้จักการวางแผนการเงิน การบัญชี และพยายามรักษาประวัติการชำระเงินให้ดี 3.ประชาสัมพันธ์โครงการค้ำประกันสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการกลุ่มของ บริษัท ประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) 4.รัฐช่วยหาแหล่งเงินทุนทางเลือกอื่นเพื่อแก้ไขปัญหาค่าการเป็นหนี้ในระบบของเกษตรกร
---	---	---

ความต้องการองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมสวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในด้านต่าง ๆ		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1.ต้องการองค์ความรู้เกี่ยวกับการลดการใช้สารเคมีในการผลิตพืช	1.เกษตรกรต้องการลดต้นทุนการผลิตพืชที่เกิดจากการใช้สารเคมีในการผลิต 2.เกษตรกรต้องการยกระดับมาตรฐานการผลิตของตนเองให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	1.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ในการผลิต 2.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตสมุนไพรในป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช 3.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ในการใช้เชื้อราชีวเวอเรียในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช

ความต้องการองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมสวัสดิการ สิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในด้านต่าง ๆ		
ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
2.ต้องการองค์ความรู้ในการ	1.เกษตรกรต้องการมีรายได้เพิ่ม	1.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิต

<p>เพิ่มประสิทธิภาพให้กับ การผลิตด้านการเกษตร</p>	<p>มากขึ้น 2.เกษตรกรต้องการจำหน่าย ผลผลิตให้มีราคาสูงขึ้น</p>	<p>(ลดต้นทุน เพิ่มปริมาณ และคุณภาพ) ของผลผลิตการเกษตร 2.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การบริหาร จัดการฟาร์มปศุสัตว์ให้มีประสิทธิภาพ 3.อบรมถ่ายทอดองค์ความรู้การแปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตการเกษตร 4.หน่วยงานภาครัฐต้องประชาสัมพันธ์ให้แก่ เกษตรกรรายย่อยทราบถึงแหล่งเงินทุน ของภาครัฐให้มากยิ่งขึ้น</p>
<p>3.ต้องการศึกษาเกี่ยวกับ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>1.เกษตรกรต้องการความมั่นคง ในการดำรงชีพอย่างมั่นคง ยั่งยืน 2.เกษตรกรต้องการต้นแบบของ การทำเกษตรกรรมที่ประสบ ผลสำเร็จ</p>	<p>1.อบรมและศึกษาดูงานเกี่ยวกับปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงที่ประสบผลสำเร็จ 2.จัดตั้งและส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ 3.นำปราชญ์เกษตร/บุคคลต้นแบบ ที่ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ การเกษตร เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้กับเกษตรกรและผู้สนใจ</p>

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก Swot Analysis

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
<ol style="list-style-type: none"> 1.พื้นที่เหมาะแก่การปลูกอ้อย และมันสำปะหลัง 2.ประชากรส่วนใหญ่เลี้ยงแพะเนื้อ เป็ด ไก่ และ กระบือ 3.หมู่ที่ 4 มีการเปิดให้ตัดไม้ไผ่จากป่าในบางฤดูกาล 4.การคมนาคมสะดวก ถนนส่วนใหญ่ลาดยาง 5.มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (อ่างเก็บน้ำพวยง หมู่ที่ 4) 6.หมู่ที่ 7 เป็นศูนย์เรียนรู้ (ศพก.) 7.หมู่ที่ 3 เป็นศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีกรมที่ดิน 8.มีแหล่งน้ำธรรมชาติ (แม่น้ำลำภาชี /ลำห้วยพุ่มหิน/ลำห้วยลาดปลาเค้า/ลำห้วยบง/ลำห้วยทรายทอง/ลำห้วยหนองผักตบ) 	<ol style="list-style-type: none"> 1.เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นหนี้กองทุนหมู่บ้าน /ธกส./นอกระบบ และธนาคารพาณิชย์ 2.ที่ดินทำกินส่วนใหญ่เป็นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ (ภบท./อยู่ในเขตอุทยาน/พื้นที่ราชพัสดุ) 3.พื้นที่ตำบลป่าหวายไม่อยู่ในเขตชลประทาน 4.เกษตรกรส่วนใหญ่ยังใช้สารเคมีในการทำการเกษตร ทำให้ผลผลิตไม่ปลอดภัย 5.ราคามันสำปะหลังตกต่ำ 6.ผลผลิตส่วนใหญ่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง 7.ประชาชนยังขาดความสนใจเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น การแผ้วถางรุกพื้นที่ป่าไม้ ริมน้ำ และภูเขา 8.ช่วงฤดูฝนมีน้ำมากแต่ไม่สามารถกักเก็บไว้ใช้ได้ เนื่องจากไม่มีพื้นที่กักเก็บน้ำไว้ทำการเกษตร
โอกาส (Opportunities : O)	อุปสรรค (Theats : T)
<ol style="list-style-type: none"> 1.มีหน่วยงานราชการที่ให้ความรู้ และส่งเสริมการปรับปรุงดินให้มีคุณภาพ 2.มียุทธศาสตร์การพัฒนากิจการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม 3.มียุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรีมีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก 4.มีหน่วยงานด้านการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1.ภาคการเกษตรต้องอาศัยน้ำจากธรรมชาติ 2.หน่วยงานในท้องถิ่นได้รับจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอกับความต้องการการพัฒนา 3.ราคาวัสดุที่ใช้ในการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพทางเศรษฐกิจ 4.ราคาปัจจัยการผลิตแปรผันตามสภาวะทางเศรษฐกิจ 5.เทคโนโลยีด้านต่างๆ ที่พัฒนาเร็วเกินไปซึ่งประชากรบางกลุ่มไม่สามารถปรับตัวทัน

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์พัฒนาเกษตรกรรมตำบล (พ.ศ.2562 – 2565)

1. วิสัยทัศน์

“ดินและน้ำอุดมสมบูรณ์ เกษตรกรเน้นการผลิตอาหารที่ปลอดภัย”

2. พันธกิจ

1. สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/องค์กรเกษตรกร ในการทำการเกษตรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายองค์กรเกษตรกรที่เข้มแข็ง
2. ส่งเสริมให้มีการจัดระบบน้ำเพื่อการเกษตรอย่างพอเพียง
3. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงบำรุงดิน ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
4. สนับสนุน โครงสร้างพื้นฐานด้านการแปรรูป เพื่อการสร้างความมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง
5. ส่งเสริมการวิจัยและการถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีการเกษตรภูมิปัญญาตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิต และสร้าง มูลค่าเพิ่ม

3. เป้าหมาย

1. ดินมีคุณภาพเพื่อให้เหมาะแก่การปลูกพืชได้หลากหลาย
2. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้มีใช้เพียงพอตลอดฤดูกาล
3. ส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ตำบลป่าหวายเพิ่มมากขึ้น

4. ประเด็นยุทธศาสตร์

ด้านที่ 1 : การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและความเข้มแข็งขององค์กรเกษตรกร

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านอาชีพ การผลิต การลงทุน การตลาด
- 2) สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ประชาชน หรือกลุ่มอาชีพต่างๆ
- 3) ส่งเสริมการให้การศึกษา อบรม ถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีด้านการเกษตรกรรม

ด้านที่ 2 : การพัฒนาและคุ้มครองทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์

- 1) การส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งแก้ไขปัญหาดินและที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของตนเองอย่างทั่วถึง
- 2) การพัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกรรม
- 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน และสมดุล
- 4) การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร และการเพิ่มสิทธิและบทบาทของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการทำกินและการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการเกษตร

ด้านที่ 3 : การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร

กลยุทธ์

- 1) การสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพ ระหว่างเครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับภาครัฐและเอกชน

ส่วนที่ 4

แผนงาน/โครงการ

ยุทธศาสตร์ด้านที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและความเข้มแข็งขององค์กรเกษตรกร

1.1 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านอาชีพ การผลิต การลงทุน และการตลาด

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	เพื่อให้เกษตรกรในพื้นที่มีอำนาจต่อรองด้านราคาผลผลิตทางการเกษตรมากขึ้น	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและ	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
2.โครงการเพิ่มองค์การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและการตลาด	เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้น	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	- เกษตรกรมีองค์ความรู้การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น - เพิ่มมูลค่าผลผลิตทาง	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

							การเกษตร สูงขึ้น	
--	--	--	--	--	--	--	---------------------	--

1.2 สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการส่งเสริม อบรมให้ ความรู้ และสร้างจิตสำนึก การนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ การดำรงชีพ	เพื่อให้เกษตรกรนำความรู้ และมีจิตสำนึกการนำหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการดำรงชีพ	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมี ความรู้และ ความเข้าใจการ นำหลักปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการ การประกอบ อาชีพเพิ่มมาก ขึ้น	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

1.3 ส่งเสริมการให้การศึกษา อบรม ถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีด้านการเกษตรกรรม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการอบรมให้ความรู้ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่	เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ เพิ่มเติมและการนำ	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง	/	/	/	/	เกษตรกรนำ ความรู้มาใช้ในการ	1.หน่วย งานท้องถิ่น

มาใช้ในการประกอบอาชีพ เกษตรกรกรม	เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ในการประกอบอาชีพ เกษตรกรกรม	จังหวัดราชบุรี					การประกอบ อาชีพและมี ความยั่งยืน	2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
-------------------------------------	--	----------------	--	--	--	--	--	--

ยุทธศาสตร์ด้านที่ 2 การพัฒนาและคุ้มครองทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร

**2.1 การส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งแก้ไขปัญหาดินและที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อ
การประกอบอาชีพเกษตรกรรมของตนเองอย่างทั่วถึง**

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการเสริมสร้างให้ ความรู้การคุ้มครองสิทธิและ การพิทักษ์สิทธิ์เพื่อที่ดินทำ กิน	เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจการคุ้มครอง สิทธิและการพิทักษ์สิทธิ์ เพื่อที่ดินทำกินอย่าง ต่อเนื่อง	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมี ความรู้การ คุ้มครองสิทธิ และการพิทักษ์ สิทธิ์เพื่อที่ดินทำ กินเพิ่มขึ้น	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
2.โครงการอบรมเพิ่มองค์ ความรู้การผลิตปุ๋ยโดยใช้ ชีวมวล	1.เพื่อให้ประชาชนมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การลดพิษทางดินจากการ	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรได้ ตระหนักถึงการ ลดการใช้	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน

	ใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง 2. เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ให้ประชาชนลดเลิกการใช้ ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงเพื่อ อนุรักษ์ดิน						สารเคมีการทำ การเกษตร	ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
--	---	--	--	--	--	--	--------------------------	--------------------------------------

2.2 การพัฒนาแหล่งน้ำและจัดระบบชลประทานเพื่อเกษตรกรรม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการสร้างฝายน้ำล้น เพื่อกักเก็บน้ำด้าน การเกษตร (จากลำภาชี และห้วยลาดปลาเค้า) หมู่ที่ 2,3,7	เพื่อให้เกษตรกรในตำบล ป่าหวาย ทุกหมู่บ้านได้น้ำใช้ เพื่อการเกษตรในทุกฤดูกาล	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรใน พื้นที่มีแหล่งน้ำ ทำการเกษตรใน ทุกฤดูกาล	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
2.โครงการขุดลอกเขื่อนพวยาง หมู่ที่ 4 ตำบล	เพื่อให้เกษตรกรในตำบล ป่าหวาย ทุกหมู่บ้านได้น้ำใช้ เพื่อการเกษตรในทุกฤดูกาล	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/		1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน

								ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
3.โครงการปรับปรุง และ ซ่อมแซมพัฒนาเขื่อนพุกแดง	เพื่อให้เกษตรกรในตำบล ป่าหวาย ทุกหมู่บ้านได้น้ำใช้ เพื่อการเกษตรในทุกฤดูกาล	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/		1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

2.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน และสมดุล

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการสร้างจิตสำนึก อนุรักษ์ดิน น้ำ และป่าไม้	เพื่ออนุรักษ์แหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติที่ สำคัญในพื้นที่อย่างยั่งยืน	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	มีแหล่ง ทรัพยากรธรรม ชาติที่สำคัญใน พื้นที่อย่างยั่งยืน	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง

								3.สภจ.รบ.
--	--	--	--	--	--	--	--	-----------

2.4 การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร และการเพิ่มสิทธิและบทบาทของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการทำกินและการเข้าถึงแหล่ง
ทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประกอบการเกษตร

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการเพิ่มองค์ความรู้และสนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งการประกอบอาชีพเกษตรกรรวมอย่างยั่งยืน	เพื่อให้เกษตรกรมีองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรวมมากยิ่งขึ้น	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.	

ยุทธศาสตร์ด้านที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร

3.1 ส่งเสริมการค้าชายแดนควบคู่กับการส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		

2.โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	เพื่อเป็นการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรแก่นักท่องเที่ยว และให้นักท่องเที่ยวรู้จักตำบลป่าหวายเพิ่มมากขึ้น	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/		1.หน่วยงานท้องถิ่น 2.หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.
---	---	---	---	---	---	---	--	--

3.2 การสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพ ระหว่างเครือข่ายองค์กรเกษตรกรกับภาครัฐและเอกชน

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565		
1.โครงการจัดตั้งตลาดจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร	เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรให้แก่เกษตรกรในพื้นที่	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมีตลาดชุมชนการขายผลผลิตด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น	1.หน่วยงานท้องถิ่น 2.หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	พ.ศ.				ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่
---------	--------------	----------	------	--	--	--	--------------------------	-------------

			ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ว่าจะได้รับ	รับผิดชอบ
2.ฝึกอบรมด้านการส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	-เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพ -เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน	ตำบลป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	/	/	/	/	เกษตรกรมี การรวมกลุ่ม และมีรายได้ เพิ่มขึ้น	1.หน่วย งานท้องถิ่น 2.หน่วยงาน ภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง 3.สภจ.รบ.

แนวทางการพัฒนา

- 1.พื้นที่ หมู่ที่ 3,4,7,8 และ 2 บางส่วน ขอมีการเก็บภาษีที่ดินแบบเดิม
- 2.ให้มีการประกันราคามันสำปะหลังไม่ต่ำกว่า 2 บาท/ทั้งปี